

tal, men der er ingen Grund til at uddele Gaver til de Landmænd, der ønsker at udføre Grundforbedringsforanstaltninger. Jeg maa ogsaa sige, at det forekommer mig meget betænkeligt, om man vilde opheve Kommunegarantien eller som nævnt indskrænke Kommunernes Garanti. For Sagen er jo, at naar Bevillingerne uddeles gennem Landbrugsministeriet, saa er den uddelende Myndighed ganske uden Kendskab til baade de enkelte Personer og de enkelte Ejendomme, der skal nyde godt af Foranstaltningen. Der bør være en stedlig Myndighed, der foretager Undersøgelsen. Det kan ikke være saaledes, at enhver, der melder sig som Ansøger, uden videre skal have et Beløb tilstaaet, og jeg maa fremdeles være af den Opfattelse, at der er til dette ingen bedre stedlig Myndighed end den lokale Kommunalbestyrelse, idet den kan undersøge baade Ejendommens Trang til Grundforbedring og den paagældende Ejers økonomiske Forhold. Hvis det derimod blot skulde dreje sig om Kommunalbestyrelsens Anbefaling for, at Laanet kan ydes fuldt ud af Staten, saa vil det være fristende i hvert Tilfælde for den i de allerfleste Tilfælde at anbefale, maaske ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor det ikke var strengt paakrævet, fordi en Del af Statens Midler da kommer den paagældende Kommune til gode. Jeg tror, det er meget sundt, at Kommunen med sin egen Garanti for Halvdelen af Beløbet skal staa inde for, at den Undersøgelse, den foretager, og den Afgørelse, den træffer, ogsaa er den rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Bording udtalte ogsaa, at det nærmere burde overvejes at indsætte en Bestemmelse om, at denne Bevilling fortrinsvis skulde komme de kriseramte Landmænd til gode. Ja, det kan i og for sig være en meget tiltalende Tanke; men jeg er bange for, at det ikke netop er de mest kriseramte Landmænd, der i Øjeblikket er optaget af Ønsket om at udføre Grundforbedringer. Desværre, tror jeg, er Forholdene Landet over i Øjeblikket saaledes, at der er mange Landmænd, der i disse Dage lægger Sæden i Jorden tyngede af Usikkerhed for, hvem der skal komme til at høste den Afgrøde, der kommer af denne Sæd. Saa usikre kan Forholdene stille sig for mange Landmænd. Men naar det er Tilfældet, er det ogsaa givet, at det ikke netop er det at faa udført en Række Grundforbedringsarbejder, der optager deres Sind. Jeg vil ikke nægte, at mange af disse kriseramte Landbrugere i høj Grad kunde trænge til at faa

Grundforbedringsarbejder udført, men det er forstaaeligt og tilgiveligt, om deres Sind i Øjeblikket er optaget af noget mere nærliggende end Grundforbedringer, hvis Virkninger vel er af betydelig Varighed, men hvis Virkninger ogsaa først indtræder efter en vis Tids Forløb. Selv om det er beklageligt, er det derfor ikke udelukket, at Efterspørgselen efter disse Laan ikke vil blive saa stærk i Aar, som den har været de foregaaende Aar. Skulde det nu vise sig, at jeg tager fejl i denne Bedømmelse, vil der kunne foretages Ændringer i den kommende Rigsdagssamling, thi naar det ærede Medlem Hr. Bording beklagede sig over, at Lovforslaget ikke har været fremsat før, og at vi altsaa nu stod uden nogen Lov i saa Henseende, er Ulykken nu ikke saa stor. Var det en Toldlov eller en Ændring i Toldlovgivningen, det drejede sig om, lod det sig ikke gøre, at vi stod blot saa meget som en Dag uden en Lov eller uden en Fornyelse af en Lov, der var udløbet; det har vi nylig set Eksempler paa. Men denne Lov her kan meget godt udløbe til den 1. April, og vi kan vedtage en ny Lov til 1. Maj, og dog kan Loven virke fuldstændig efter sin Hensigt. I dette Øjeblik er Landmændene optaget af at saa, og det bliver i det store og hele først til næste Vinter, at de Grundforbedringsarbejder skal udføres, som der nu skal kunne ydes Laan til. Bevillingerne for det Aar, der er gaaet, er jo uddelt; de er ikke blevet fuldt anvendt, men de vil blive anvendt. Af de Ansøgninger, der i Sommerens Løb kommer ind, vil vi kunne se, i hvor høj Grad der er Brug en Forhøjelse af Beløbet. Ministeriet sætter ikke nogen bestemt Frist, vi tager imod Ansøgningerne, efterhaanden som de indkommer, og bevilger Beløbene, og strækker Beløbet ikke til, vil vi jo ikke kunne yde nogen Bevilling, medmindre vi forøger Beløbet.

Overfor de Medlemmer, der udtalte Betænkelighed med Hensyn til, hvorvidt Beløbet er tilstrækkeligt, skal jeg sige, at det forekommer mig rigtigt, at vi fornyer Loven, saaledes som den var forrige Aar; til Oktober, naar Rigsdagen kommer ind igen, vil man da formodentlig have bedre Grundlag for en Bedømmelse af, hvorvidt det skulde være paakrævet at forhøje Beløbet.

Jeg skal naturligvis ikke og kan heller ikke modsætte mig, at Forslaget kommer i Udvalg, og det kan ogsaa være meget rigtigt, efter at der her er fremsat forskellige Betragtninger, som kan fortjene Overvejelse. Hvis et saadant Udvalg bli-